e-Literar ing 47

CERCUL SCRIITORILOR INGINERI din A.G.I.R.

Supliment literar al revistei *UNIVERS INGINERESC* - Publicaţie trimestrială, Anul 12, Nr. 47 – 2024

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponenţiali".

Nicol**ae VASILE – fondatorul publicaţiei**

Întâlnire festivă cu ocazia sărbătoririi ZILEI NAŢIONALE A ROMÂNIEI

La manifestarea culturală organizată de cele două cercuri ale AGIR, **Literar ing** şi **Ing Epigrama,** au participat, pe lângă membrii acestora, şi invitaţi ai altor cenacluri literare, asociaţii ori fundaţii culturale din Bucureşti şi din ţară: scriitori, actori, interpreţi de muzică populară, cât şi alţi invitaţi speciali, reprezentanţi ai culturii române.

La recomandarea domnului **Viorel MARTIN**, președintele celor două cercuri, membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Ziariștilor Profesioniști și al Uniunii Epigramiștilor din România, directorul Revistei *Lumea epigramei*, participanţii au venit îmbrăcați în frumoasele costume populare românești sau purtând doar elemente tradiţionale ori simboluri ale tricolorului românesc.

Mai mult, toţi participanţii au primit din partea organizatorilor câte un steguleţ tricolor, astfel încât s-a creat o atmosferă de adevărată sărbătoare naţională, cu doar câteva zile înainte de **1 Decembrie**.

Invitata de onoare a acestei grandioase manifestări a fost doamna prof. **Niculina MERCEANU**, scriitor, jurnalist, membră al Comitetului Român pentru Istoria şi Filosofia Ştiinţei şi Tehnicii al Academiei Române, Divizia de Istorie a Ştiinţei, membră a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România şi președinte fondator al Asociaţiei Culturale *LA NOI LA ROMÂNI*.

În prezidiu, lângă **Viorel MARTIN** şi **Niculina MERCEANU** au fost **Elena ARMENESCU** - medic, scriitor, jurnalist, membră a Uniunii Scriitorilor din România, a Asociației Medicilor Scriitori și Publiciști din România, membră a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România şi **Corneliu CRISTESCU**, inginer, scriitor, vicepreşedinte al Cercului *Literar ing*, pentru redactarea cronicii evenimentului.

Moderatori: **Elena ARMENESCU** şi **Viorel MARTIN**

Au luat cuvântul:

*** Viorel MARTIN** a deschis programul cu două epigrame scrise de Gheorghe BÂLICI, respectiv George PETRONE;

* **Elena ARMENESCU,** referindu-se la evenimentul sărbătorit şi la cei din sală, despre care a spus că: *toţi suntem soldaţi la sărbătoarea României!,* a prezentat antologia, la care este coordonator, *UNIREA FACE PUTEREA*, dedicată Centenarului Marii Uniri. În Prefaţa scrisă de academicianul Ioan-Aurel POP se spune: *Este clar că intelectualii au simţit Unirea, lansând îndemnul devenit lozincă*: ***Ţineţi cu poporul ca să nu vă rătăciţi!*** *Elitele românilor au lucrat pentru unire încă din 1848, dar care s-a săvârşit în 1918!*

Totodată, a mai prezentat încă o antologie, cu tilul *FARMECUL POEZIEI*, scrisă împreună cu Marin

VOICAN-GHIOROIU, prezent în sală, antologie care se adresează în special elevilor.
În final, a recitat două poezii din creația proprie;

* **Liviu ZANFIRESCU**, epigramist, poet și jurnalist, a recitat poezia *Pământul acesta,* de Victor Frunză;
* **Lică PAVEL**, scriitor, jurnalist, membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Epigramiștilor din România și Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, a recitat două poezii din creația proprie *Lumina dintre ape*, închinată Sfântului Andrei, creştinătorul românilor și ocrotitorul României şi *Al României Betleem*.
* **Nicolae DOFTOREANU**, scriitor și jurnalist, recunoscut pentru tangourile sale poetice, a recitat două dintre acestea, publicate în volumul recent apărut: „Tangouri de ieri, tangouri de azi";
* **Maria PETRESCU**, scriitor, jurnalist, membră a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, președintă a Asociației *Mihai Eminescu - LUCEAFĂRUL*, a avut un scurt discurs despre importanța zilei de 1 Decembrie 1918 și un frumos poem dedicat României;
* **Nicuşor CONSTANTINESCU,** membru al celor două cercuri ale A.G.I.R. şi decanul nostru de vârstă - 97 de ani – a recitat impecabil două poezii din creația proprie;
* **Niculina MERCEANU** a apreciat inițiativa și organizarea acestei ședințe festive de către domnul președinte Martin, pe care îl consideră *un ascuţit epigramist și un bun poet*, dar mai precizează și faptul că: *dumneavoastră, toţi de aici, sunteţi reprezentanţi ai limbii române, pentru că toţi slujiţi cuvântul românesc!* ***Limba Română este o comoară fără chei*** *- după cum a zis un clasic. Iubim cu toţii ţara din care ne-am zămislit şi în pământul căreia vom merge!*
În continuare a dat citire la două poezii: *Ţării mele* (*Românii toţi sunt pui de lei*...) şi *Unirea face puterea* (*Din stejar, stejar răsare pe pământul românesc*), iar în final, a recitat cu sensibiltate o poezie deosebit de emoționantă, din creația proprie, cu titlul: *Departe de Ţară*, scrisă în perioada când se afla la New York;
* **Corneliu CRISTESCU**, secretarul general de redacţie al suplimentului *Literar ing,* a dăruit celor două doamne din prezidiu, Elena ARMENESCU şi Niculina MERCEANU**,** în semn de preţuire, câte un exemplar din cartea sa *Mihai Voievod Viteazul – simbol al Unirii românilor;*
* **Marin VOICAN-GHIOROIU**, scriitor, compozitor, a declarat că, la Centenarul Unirii, a compus cantata *Inimă de Mamă*, care se referă la doi fraţi căzuţi în primul război mondial - un preţ scump plătit de o mamă -, lucrare publicată în volumul cu acelaşi nume, pe care ni l-a prezentat. A mai menționat că, în cinstea zilei de 1 Decembrie, a scris un imn, pe care l-a și cântat. De remarcat următoarele versuri: *În bătălii crunte, pământ n-au cedat,/ Trec batalioane în marş avântat/(...) Un pas n-au cedat, un pas înapoi,/ Iar pământul sfânt, a rămas tot la noi!;*
* **Vasilica ILIE**, scriitoare, a citit două poezii din creația proprie: *Strămutare* (*Piatra mângâiată de ape/ Nu va părăsi pământul*) şi *Umbra.*
*** Maria LULESCU**, lector univ. doctor, scriitoare, membră a Asociaţiei Culturale *Iulia Haşdeu*, a citit poezia *De eşti Român* - din cartea sa *Seceta vremii*;
* **Ovidiu ŢUŢUIANU**, scriitor, pianist şi compozitor, care a făcut apel la cei prezenţi, ca *noi toţi să ne respectăm istoria și pământul sfânt al țării,* a dat citire unei parodii după povestirea *Moş Ion Roată şi Unirea*;
*** Dorel VIDRAŞCU**, scriitor, jurnalist și un mare promotor al culturii românești, și-a făcut intrarea pe scenă, cu salutul marelui Nichita Stănescu: *Ce minune că sunteţi,/ Ce mirare că sunt*! Apoi,în stilul său actoricesc, a recitat poeziile personale: *Cronică amară* și *Foaie verde, mirişte-n cenuşă;*

*** Ioan GANEA-CHRISTU**, scriitor, jurnalist, pictor, a citit o poezie personală *Pace şi iubire* – despre care ne-a destăinuit o mică istorie, precum şi două epigrame personale despre *Schimbarea schimbării* şi *România-n sărbătoare*;

* **Geo CĂLUGĂRU**, scriitor, jurnalist, membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și al Uniunii Epigramiștilor din România, a dat citire poeziei: *Un crâmpei din Cântarea României* şi unei epigrame de Alexandru Clenciu;
* **Ovidiu Ioan CUREA,** fost ambasador al României în țări din America Latină, a menționat faptul că în țările pe unde a lucrat, a făcut cunoscută cultura română și a fost mândru când la unele reuniuni era întrebat despre marele nostru poet național Mihai Eminescu! România are nevoie de susţinere, *că vom avea o ţară, dacă o îngrijim! Un popor face o ţară, nu o ţară face un popor!* De asemenea, a apreciat apariția volumului III - *Enciclopedia SCRIITORI DIN GENERAȚIA 2000*, Editura UZP, coordonator Nicolae VASILE, pe care l-a cunoscut la Cercul „Literar ing". În final, a recitat din creația proprie, poezia: *În aşteptarea lui Proust*;
* **Zaharia PETRACHE**, scriitor, epigramist, fost profesor la Academia Militară, a recitat poezia proprie: *România la Centenar.*
*** Doina BÂRCĂ**, scriitor, jurnalist, a salutat publicul prezent la această mare sărbătoare națională şi ca reprezentant al *Fundaţiei literar-istorice STOIKA*, a subliniat faptul că Revista *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură* este cunoscută în țară și în străinătate, că trimestrial se scoate un tiraj de 3000 de exemplare și că este mândră de faptul că printre invitații la această sărbătoare națională sunt mulți scriitori care au fost promovați în paginile revistei. A citit apoi două dintre poeziile personale: *Dor de acasă* şi *Ţării mele*;
* **Constantin GAVRILESCU**, numit și Moş Costel din Crevedia, scriitor, a citit o poezie din creația proprie: *La munte* şi o poezie din creația soției sale, plecată printre îngeri, Eugenia ENESCU-GAVRILESCU: *Grăbiţi-vă, Românii mei!;*
*** Florin GRIGORIU**, scriitor, jurnalist, prim vicepreședinte al Societății Scriitorilor din România, membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și al Uniunii Epigramiștilor din România, a recitat poezia *Din Istorie*;
*** Gheorghe MATEI,** colonel (r), criptolog, ne-a prezentat, ca de obicei, noua sa planşă/poster realizată în tehnica de criptare *săritura calului*, purtând titlul *Idealul Unirii la Români*, care conţine picturi cu semnătura Valentin Tănase;
*** Gheorghe ŢICLETE**, scriitor și jurnalist, a citit poemul: *De ce tăceţi?;*
*** Ana-Maria CERCEL** a cântat: *Treceţi batalioane române Carpaţii;*
* **Marlena DUMITRESCU-ENESCU**, scriitoare, reprezentantă a Asociației, Revistei și a Cenaclului *Dor de infinit, a* citit două poezii din creația proprie;
*** Tatiana RĂDULESCU**, avocat, a recitat o poezie despre ţărani, din creația scriitorului **Grigore CURCANU**, președintele Cenaclului *Dor de infinit*;
*** Mioara Ioana VOICU**, reprezentantă a Consiliului Mondial Român pentru Cultură, a Asociației *Culori pentru Pace* și membră a Asociației culturale *Mihai Eminescu - LUCEAFĂRUL*, a menționat faptul că este ambasadoare a păcii, a culturii și artei românești, că în comunităţile de români din străinătate a purtat cu drag ia românească, frumoasele costume populare şi tricolorul românesc. A fost la Coloseum, dar şi în Parlamentul italian împreună cu copii talentați și cu tinerii români din țară sau stabiliți în diaspora, precum şi în alte locuri din lume, în care au fost primiți, apreciați și premiați;
* **Doina GHIȚESCU**, cunoscuta actriţă, ne-a fascinat cu un scurt dar intens recital de poezie dedicată Marii Uniri de la 1918;

*** Viorel MARTIN** a recitat poezia *Cu neamul meu*, poezie al cărui final este fulminant:

Şi Dumnezeu mi-a ajutat mereu,
Că sunt român şi ţin cu neamul meu!;

*** Marilena CARAGHIAUR**, scriitor, jurnalist, actor, a recitat poezia lui George COȘBUC, *Sus inima;*

* **Maria STURDZA-CLOPOTARU**, scriitor, publicist și pictor, a citit din volumul propriu *AM ALES LUMINA*, poezia *Ecoul Munților Carpați;*

*** Maria MUNTEANU**, un talent popular autentic, a recitat o poezie patriotică despre *Steagul nostru tricolor;*

*** Ştefania CIUNGU,** scriitor, a citit din creația proprie trei poezii: *Ţara mea, Elogiu martiriului creştin* şi *Amintiri de la Tismana*;

*** Ion BACICO,** un tânăr talentat, a citit o poezie proprie, cu titlul *Pământul strămoşesc*;

* **Viorel MARTIN** a încheiat acest moment poetic, așa cum ne-a obișnuit, cu o poezie de suflet: *Eroului necunoscut*, din care menționăm următoarele: *(...) Şi-n vară macii din câmpie,/ Când înroşesc acest pământ,/ Sunt tot eroii care-nvie,/ Îmbrăţişând ogorul sfânt!* Pentru ca, în final, să facă un îndemn de recunoştinţă către tineri: *Prin vremurile shimbătoare,/ Cum veacul iată, a trecut,/ Copile, să aduci o floare/ Eroului necunoscut!*

Mulțumind tuturor oamenilor frumoși prezenți în sală, majoritatea în costume tradiționale românești, a răsunat urarea comună **LA MULȚI ANI, ROMÂNIA! LA MULȚI ANI, NAȚIEI ROMÂNE!** Iar steagurile tricolore au fluturat strălucind în lumina păcii și a bucuriei!

Dovada? Fotografia de grup...

A consemnat,
Corneliu CRISTESCU
Foto: ***Antoneta RĂDOI şi Ioan GANEA -CHRISTU***

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Editorial

Fluxul miracolelor

Cine nu și-a dorit, măcar o dată în viață, să aibă parte de un miracol capabil să-l transbordeze rapid dincolo de vreo situație dificilă în care s-a aflat? Iar în perioada sărbătorilor de Crăciun, când relaxarea benefică și lumea de basm construită de feericele imagini, care ne întâmpină mințile, peste tot în jurul nostru, chiar că pare totul posibil.

Acum, toți zâmbim mai mult, ne rătăcim, ca niște copii surpinși între daruri, printre rafturile magazinelor și pregătim calea spre bradul pe care-l împodobim, adunând la un loc toate amintirile anilor în care am făcut același lucru, lângă oamenii noștri dragi.

Printre ei sunt și cei care ne-au devenit colegi și, apoi, poate, chiar prieteni de încredere, pe viață, la Cercul Scriitorilor Ingineri, alături de care am petrecut momente de bucurie a creației, mâini lângă mâini, minți lângă minți. Motivându-ne reciproc și aplaudându-ne unii pe alții, am trăit mereu cu speranța că revelațiile din rândurile noastre scrise vor ajunge să fie recunoscute ca hrană spirituală în inimile dumneavoastră, ale cititorilor noștri.

Aceasta pentru că scriitorii cred în miracolul întâlnirii dintre ei și cititori, cuvintele devenind punți de la inimi la inimi, care contracarează orice urmă de durere provocată de realitatea mult prea diferită de ceea ce și-a propus fiecare să trăiască.

Foaia de hârtie sau, astăzi, și imaginea plină de cuvinte formează un flux interminabil de gânduri înlănțuite, pentru a marca minunea Creației, a omului, dar și a tot ceea ce el reușește să fie sau să facă, experimentând viața pământească.

Suntem din nou, împreună pentru a marca o trecere peste un alt an și ne bucurăm de miracolul care ne-a adus până aici, până astăzi. Căci nu e puțin lucru!

Aparent, zilele dinaintea sărbătorilor parcă nu ar putea avea savoare și ne grăbim, an de an, spre ele, alergând. Ne dorim să vină Crăciunul! Ne dorim să ne revedem de Revelion! Ne pregătim încrâncenați să ne apropiem de sfârșitul lui decembrie, mereu înfrigurat, fără să vedem că, de fapt, miracolele sunt zilnice. Nu numai zilele de sărbătoare ar fi de savurat, ci și restul zilelor renegate s-ar preta pentru a fi împodobite sau așteptate. Orele lor sunt egale, soarele le consideră la fel, dar noi trecem peste unele mai repede, lungându-le pentru a atinge numai bucuria finalului de an.

Poate doar când ne facem micile noastre bilanțuri personale vedem dacă am reușit să ne-mplinim dorințele anuale. Totuși, pe-aici, pe la noi, la „Literar ing”, punem mână de la mână, vers lângă vers și rânduri lângă rânduri, numărând cărțile noi, savurându-le mirosul, precum pe cel al pâinii calde. Fiindcă aici, cartea e ca pâinea cu care ne hrănim și o-mpărțim cu dumneavoastră, cititorii pregătiți de bucuria reciprocă a întâlnirii cu noi. Și simt că împlinirea e de ambele părți, că miracolele, cuvintele, fac posibilă întâlnirea!

Crăciun binecuvântat!
LA MULȚI ANI!

Interviu-blitz, din 7 întrebări,

realizat de ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI***,

cu

Ioan GANEA-CHRISTU,

scriitor şi jurnalist:

„Dacă tot românul e poet, iaca sunt şi eu ...român. Nimic mai mult”

1) ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI:*** *De-a lungul timpului, (peste 11 ani) dvs. sunteți cel care a construit, număr de număr, macheta suplimentului literar, intitulat „Literar ing”, al revistei „Univers ingineresc”. Adică, în ce vă privește, ați păstrat viu spiritul tehnic, specific pregătirii dvs. științifice, la care ați adăugat spiritul creator, pe care l-ați orientat către textul literar. Care dintre ele vă este mai aproape de suflet și de ce?*

Ioan GANEA-CHRISTU: Răspunsul e ca la majoritatea disciplinelor sportive unde învingătorul e stabilit la “mustaţă” sau la fotografie, mai nou la fotbal – VAR. Răspuns final: în ultimii ani, literatura, dar prima pasiune a mea e … pictura.

2) ***MMC:*** *Ce înseamnă și cum se manifestă pentru dvs. impulsul de a scrie? De unde provin cele mai multe idei pe care le folosiți?*

IGC: În prima mea carte “De-ale mele, de-a valma” editată în 2010, am detaliat cum şi de ce m-am “apucat” de scris, după terminarea tezei de doctorat şi descătuşarea din rigorile inginereşti: *“Făcând o reformă prin maldărele de hârtii legate de teză, am dat peste notiţele din tinereţe, încercările mele scriitoriceşti şi mi-a încolţit ideea de a le desprăfui şi de a le completa cu mici istorioare, momente, gânduri din viaţa mea, unele semi-hazlii, sau tragi-comice, pe care le-am considerat, cât de cât interesante.”*

3) ***MMC:*** *Unii dintre colegii noștri, membri ai Cercului scriitorilor-ingineri „Literar ing”, sunt pasionați și de epigramă, participând, în paralel, și la grupări dedicate acesteia. Dvs. faceți parte dintre ei. De ce epigrama?*

IGC: Răspund cu o trimitere la un articol din Nr. 36 / 2022 – *Literar ing* în care am povestit “Cum am ajuns membru AGIR” în anul 2012, când, la o şedinţă de premiere a rezultatelor cercetării am compus pe loc două catrene, probabil reuşite, ceea ce mi-a atras invitaţia de a face parte din Cercul inginerilor epigramişti, condus de ing. Viorel MARTIN. Pe parcurs, m-am molipsit mai acut de “microbul” umorului… M-a atras epigrama şi:

Am scris şi eu, de dragul ei,
Câteva zeci de catrene
Dar nu pot spune, dragii mei,
Că sunt vreo zece bune...

Căci, vorba aceea: *„Dacă tot românul e poet, iaca sunt şi eu ...român. Nimic mai mult”.*

4) ***MMC:*** *Pentru că, între timp, ați devenit chiar președintele Clubului Epigramiștilor „Cincinat Pavelescu” din București, spuneți-ne, pe scurt, câteva date istorice despre existența acestei grupări și despre programul desfășurării întâlnirilor epigramiștilor, în zilele noastre.*

IGC: În Volumul III al Enciclopediei “Scriitori din generaţia 2000” coordonat de Nicolae VASILE, apărut recent la Editura UZPR, la capitolul “Despre grupări literare”, am făcut o prezentare a acestui Club care a împlinit 55 de ani de la înfiinţare. Lunar avem întâlniri (aprox. 20 membri), dar numărul celor care activează şi publică în CAIETUL DE CLUB (cu apariţie anuală) este dublu.

5) ***MMC:*** *Care sunt calitățile care-i disting pe epigramiști între ceilalți scriitori? Ce le puteți transmite cititorilor noștri despre direcția către care ar trebui să tindă percepția despre epigramă?*
IGC: Calităţi? Simţul umorului, al observaţiei, putere de sintetizare a ideilor, ingeniozitate (pe cât posibil), ureche muzicală pentru prozodie, concentrare pentru a păstra/ plasa poanta la final şi altele pe lângă chemarea şi talentul literar. Nu e uşor!
Majoritatea epigramiştilor sunt ingineri pensionari! Încă n-am suficiente date despre publicul cititor al acestui gen... E mare nevoie de coborâre a mediei de vârstă!

6) ***MMC:*** *Tot privitor la epigramă, ce surprize sau noutăți cuprinde „Caietul de club" realizat anul acesta, continuând tradiția clubului an de an?*
IGC: Nu e vorba de surprize; caietul cuprinde aspecte *doveditoare* din activitatea membrilor în cursul anului, extinderea domeniului prin includerea fabulei şi altor genuri cum ar fi proza scurtă cu accente umoristice; acordarea unui spaţiu mai generos pentru caricatură sau grafică în general.

7) ***MMC:*** *Care sunt lucrările aflate în desfășurare pentru scriitorul și jurnalistul Ioan GANEA-CHRISTU și care sunt, după părerea dvs., sfaturile cele mai necesare pentru autorii începători?*
IGC: Au trecut 4 ani de când m-am pensionat şi de când mi-am propus să mai scriu o carte căreia îi pusesem şi titlul „Panseuri la ... pensie". N-a fost să fie gata. N-am avut timpul şi liniştea necesare. Eu am scris, dar am făcut recenzii sau am redactat creaţiile colegilor de breaslă fie pentru „Literar ing", fie pentru „Ing Epigrama", fie pentru „Caietul de club" ş.a. care sunt încă în desfăşurare. Nu dau sfaturi; nu cred că sunt în măsură, dar pot să-i îndemn să nu rămână la stadiul de începători, dacă au fost contaminaţi de pasiunea scrisului şi să fecventeze cenaclurile literare la care se poate face un schimb de experienţă într-o atmosferă prietenească.

Ovidiu ŢUŢUIANU

Mâini în rugăciuni!

(în memoria renumitului pictor și gravor Albrecht Dürer (21.05.1471-6.04.1528) și a sacrificiului fratelui său Albert)

Bătrânul Albrecht Dürer, bijutier german,
Se chinuia tot timpul, cu traiul său sărman
Necesitau mâncare, din truda-i, zi de zi,
Pe lângă cei doi vârstnici, mulțime de copii !

Așa se scurse vremea, cu varii greutăți,
Crescură și copiii, sfidând realități !
Iar Albrecht și cu Albert, băieții cei mai mari,
Soluții stabiliră, la anii lor precari:

Ca unul să muncească, în mină zilier,
Să-l țină pe cel'laltul, la școală „bursier".
Iar soarta, hotărâtă, pe bază de pariu,
Alese pentru „carte", pe Albrecht -„auriu".

Și Albert cel tenace, în „șut", munci din greu,
În timp ce al său frate, pictând ajunse…„zeu" !
Prin muncă și talente, tablouri și gravuri
Rapid lui îi aduse, câștig în anii duri.

La întâlnirea fastă, cu membri familiști,
Erau cu toții veseli, departe de-a fi triști.
Iar Albrecht care-ajunse un pictor renumit,
Din suflet la-l său frate, cu drag i-a mulțumit.

Și pentru că-mpreună, cei doi au convenit,
Acum, la rând e Albert, să fie sprijinit.
Dar iată el refuză, spunând că-i depășit,
Că e târziu la studii, de muncă-i copleșit !

Iar ca să fie glasul, cât mai convingător,
Și-arată mâini zdrelite, de vrednic muncitor:
Cu vene noduroase și-umflate foarte mult;
Durerea din artrită s-a instalat demult !
……
Ca drept omagiu sincer el, Albrecht, a pictat,
Chiar mâini de frate nobil și demn de respectat.
Sunt mâini muncite, tare vopsite de tăciuni,
Dar au valoare mare: sunt *mâini… în rugăciuni* !

Reciprocitate

În perioada când era student,
El*, Hoower Herbert* *), devenit orfan,
Se confrunta adesea, evident,
Cu cheltuieli de studii an de an.
Și obligat de-al său deziderat,
Cu un amic soluții a găsit:
S-organizeze-n campus, pe-nserat,
Concert cu un muzician vestit.
Și apelară după căutări,
La *Paderewski* **) pianist, nonstop,
Modest și receptiv la dragi cântări,
Un polonez ajuns demult în top.
Iar când aflară de la impresar,
Cât cere pianistul la concert,
Făcură-ndată tot ce-i necesar:
Evenimentul să devină cert.
Și pentru că, oricât s-au ostenit,
Au strâns numai, în parte, „gologani".
Concertul fost-a mult binevenit,
Dar pianistu-a renunțat... la bani!
Trecură anii și cei doi „eroi",
Pe funcții mari în stat au avansat,
Dar întâmplările venite „roi",
Făcură rezolvare-n... compensat!
În vremuri grele când plezni „buboi"!
Polonia destul a suferit,
Că-n Europa se porni război,
Și multă lume-atuncea a pierit!
Aflat la cârma bietului său stat,
El *Paderewski* se zbătea din plin
Ca să salveze de la-nfometat,
Poporul ce-l iubea la mod deplin.
Și iată că după demersuri zeci,
Găsi o rezolvare, un balsam,
Un ajutor născut din „pietre seci"
Cu alimente de la... „Unchiul Sam"!
Aflând că *Hoower* chiar s-a implicat
Soluționând problema de la post,
Cu mulțumiri „polonu"-a replicat,
Dar *Hoower* i-a răspuns că n-are rost:
- Noi ne-am intersectat pe undeva;
De mulțumit nu-i cazul, și-i temei:
Ați ajutat cu bani studenți cândva;
Să știți că eu sunt ... unul dintre ei!

*) Herbert Clark Hoover (1874-1964), inginer minier, Președinte al Administrației SUA pentru Alimente și Ajutor, Președinte al S.U.A

**) Ignacy Jan Paderewski (1860-1941), pianist, compozitor, Ministru de externe, Prim Ministru al Poloniei

Corneliu CRISTESCU

PLOPUL MEU DE LA FEREASTRĂ

Plopul meu de la fereastră,
Martor la dragostea noastră,
Stă semeţ cu vârfu-n sus,
Câte n-ar avea de spus...
Plopu-nfruntă ierni şi ger,
Viaţa lui este mister.
Vântul suflă şi-l îndoaie,
Plopul stă mereu în ploaie.
Şi rezistă, şi rezistă,
Viaţa lui pare prea tristă,
Dar se-nveseleşte-n soare;
Coroana lui e-o splendoare!
Toamna-l udă ploile,
Noaptea vede stelele.
El trăieşte, vegetează,
Soarele îl luminează.
Noi trăim în casa noastră,
El ne vede prin fereastră.
Şi trăieşte-n bucurie,
Când ne vede-n armonie.
Dar se întristează tare,
Când ne vede-n supărare.
El rezistă-n frig şi ger,
Dragostea este mister!
Vine toamna, desfrunzeşte,
Iar omul îmbătrâneşte...
Frunzele lui cad pe jos,
Omul nu mai e frumos.
Primăvara reînverzeşte,
Omul tot îmbătrâneşte.
Viaţa lui înaintează;
Plopul iară vegetează
Şi la viaţă el reînvie;
Dar omul cu-a sa soţie,
Se mişcă tot mai încet,
Omul, suflet de poet !
Omul suflet de poet
Ia o foaie din caiet
Şi se-apleacă pe hârtie
Şi tot scrie, scrie, scrie...
Visează la armonie;
Ce urmează, nici nu ştie!
Trăieşte-n prietenie
Şi tot crede-n veşnicie!
Stă mai toată ziua-n cas',
Un prieten i-a rămas:
Plopul cel de la fereastră,
Martor la dragostea noastră!

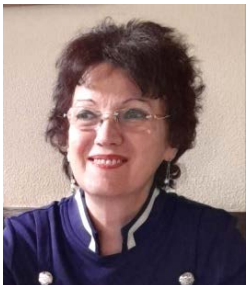

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU
(Alex)

grei de pământ

grei de iubiri ca de fântâni uitate
în trupurile aspre şi cu miros de grâu
grei de proverbe de datini sângerate
cu bici de şerpi cu capătul de frâu
grei de pământ cât un hotar de ţară
cât dovedeşte lumii soarele în amiezi
grei de pământ de tot ce-i împresoară
părinţii noştri azi îşi mai doresc zăpezi
zăpadă pentru viaţă zăpadă pentru moarte
dar ne-au albit părinţii aproape neştiind
că ninge tot mai rar tot mai departe
pe câmp e verde grâul în noaptea de colind

Adina CRISTEA PALADA
Paris – FRANŢA

Zadarnic

Odată am pus să te caut
aici lângă mine, lângă dor aprins
am răsfoit filele inimii ....
dar nu te-am prins.

Petalele trandafirului le-am întors,
firul ierbii l-am răscolit,
în spatele norilor m-am uitat ...
dar nu ai venit.

Inima mi-a șoptit ”așteaptă”,
trandafirul mi-a dat speranță,
iarba – un pic de răbdare,
iar noaptea – nesiguranță.

Căci norii, norii mi-au arătat drumul înapoi.
M-am uitat în urmă
și ce am văzut
nu mi-a plăcut:
speranța era-n ceață,
răbdarea răzleață,
aerul rarefiat
și toate-mi spuneau ”te-ai înșelat”.

Să fi adus tu ceață,
răbdare răzleață
și să-mi fi lăsat
un suflet incendiat?

Cornelia Violeta POPESCU

Rugăciunea unui Tată

Copilul Meu, tu nu te teme,
Răsună ruga Lui din ceruri,
Că-n orice timp, pe orice vreme
Ți-am oferit atâtea daruri!
Tu știi cât te iubesc, copile,
Cu chip și-asemănări divine,
Dar mă întreb de ani de zile
De ce nu te iubești pe tine?
Copile drag, ți-am dat iubirea
S-o împletești cu har în lume,
S-ajungi să-ți împlinești menirea
De făurar, născut anume.
Copiii Mei, rămâneți Oameni,
Trăiți în bucurie viața,
Nu-i judecați în veci pe semeni
Și-Mi ascultați mereu povața!

Delia Gabriela DUMBRAVĂ

VIS ÎN GRĂDINA MAICII SFINTE

Răsună codrii de smarald,
Vremi de miracol stau să vină,
Făclii de doruri încă ard,
Tainele-şi spun a lor lumină.
Cel Unic cu al Său Sfânt Grai
Tot picură-n a noastră fire
Sclipiri de Har din al Său Rai,
Spre mult visata-I împlinire.
În sfântă ţară ne-am născut,
Grădina Maicii Preacurate,
Flori pentru Cel făr’ de-nceput
Să fim! ... Divin înmiresmate!
Ca să coboare pe Pământ
Împărăţia Cerului Cea Vie,
Noi, zămisliţii din Cuvânt,
Să strălucim de Dor şi de Iubire.

Constantin Nicolae GAVRILESCU

VINE ANUL NOU!

Sar scânteile în trombă
parcă-s schijele de bombă,
sunt toate-n întâmpinare,
veselia-i tot mai mare!
S-a trezit tot Universul!
Luminat e tot Pământul,
artificii cu sclipici,
ard de parcă-s licurici.
Forfota din toiul nopții
strălucire dă luminii,
liber frâu la bucurie...
în răcoare, iarna-i vie.
Trec secundele finale
învăluite în urale,
dintr-un an trecut de viață,
un alt an iar se dezgheață.
S-a trezit tot Universul!
Luminat e sufletul,
că din zare va apare
Noul An, în sărbătoare.

ZIDESC CUVINTE

Zidesc cuvinte pe hârtie,
sunt inspirat de Adevăr
s-aduc în inimi bucurie,
Lumina Sacră s-o cobor.
Prin goana minții disperate
trec gânduri clare și utile,
cuvintele-mi sunt moderate
de taina scurgerii de zile.
Eu scotocesc prin Univers,
m-ajută astrele, iar Luna
coalizează în demers
spre a găsi în cer Lumina.
Zidesc cuvintele în frază
să fie înțelese clar,
doar timpul poate structurează
succesiunea-n calendar...
Cobor cu sârg spre cei sărmani,
în suflet candela e-aprinsă,
și spun convins și peste ani,
că Sus, Lumina nu e stinsă.
Zidesc cuvinte pe hârtie,
pătrund spre purul Adevăr,
nu vreau în schimb nicio simbrie
Lumina Sacră s-o cobor.

Nicu DOFTOREANU

TANGOU AUTOBIOGRAFIC

Ne-apropiem aşa ... uşor
De locul unde totu-i gol
Şi trebuie umplut cu dor
De suflul unui ... rostogol,
Al sentimentelor naive
Din alte vremuri primitive!
Ce zile ... pline de extaz
Ne-aşteapă după un pârleaz
Cu ... pupătură pe obraz!
Ce vremuri pure şi divine
Descoperim atunci în ... mine!
Săpăm adânc spre a găsi
Modalitatea de-a fugi
Din zona cu copilăria
Sperând că asta-i bucuria!
Suntem eroi descoperiţi
De-adolescenţi mici regăsiţi
Printre hormonii plini de cute
Ai clipelor nepricepute!

Ne-ndepărtăm apoi ... uşor
De locul ce-l vom lăsa gol!
Nu mai contează ce-am făcut
De când din haos ne-am născut!
Dacă-n picioare am rămas
Lăsând ca ... ultimul popas
Să redescopere suflarea
Ce ne-nsoţeşte ades ... uitarea!

Viorel MARTIN

Fabula coțofenească

Un leu bătrân, cam fără blană,
Un rege cu supuși destui,
Luă nevastă coțofană,
De-o seamă cu nepoata lui.
Dar ea flirtra cu toți supușii,
Se ascundea-ndărătul ușii,
Cu pui de iepuri și de leu
Și se coțofenea mereu.
Iar leul în ograda lui
Se mai trezi cu zece pui,
De fel de fel de lighioane,
Urmași la tron și la galoane.
MORALA care se cuvine,
Se conturează de la sine:
Când ești bătrân și fără blană,
Să nu te-nsori... cu coțofană!

Găleata

Într-o seară, la un vot,
La-nceput de veac, odată,
Stafful tânăr, mafiot,
M-a mânjit cu o găleată!
Și era portocalie,
Și lucioasă, cum era,
Mi-am și pus, cu bucurie,
Toate visurile-n ea!
După vot, când m-am trezit
Și-am ajuns șomer în drum,
Văd că toate s-au scumpit,
Viața mi-e făcută scrum!
Și mă fură tot mereu
Și-s împovărat de biruri,
Trec peste grumazul meu,
Cu bocancii și cu TIR-uri.
Eu găleţi n-o să mai iau,
Că văd că-mi aduc belele
Și de-atunci încoace-mi dau…
Cu găleata-n toate cele!

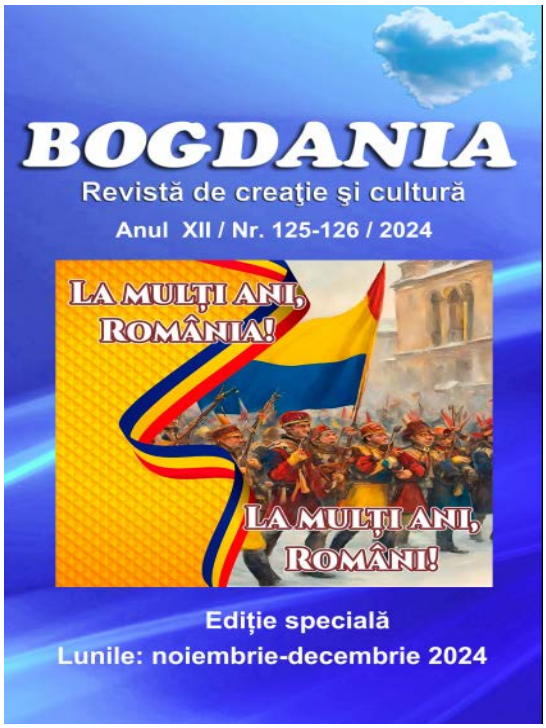

Constantin MIRONESCU

POETUL ŞI CALUL SĂU ALBASTRU

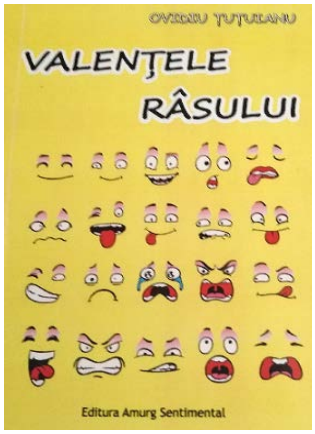
Peste-ntreg Pământul zvon venind din Cer
Pegasul albastru căzut prizonier
Norilor ce doruri în cenuşă-mbracă
Şi cu deznădejde sufletele-ncarcă,
Rămânând Poetul singur să înfrunte
Arşiţa şi gerul coborât din munte.
Pegasul albastru fiind prizonier
Odată cu Muza – idolul etern...
Dar o ploaie deasă norii îl destramă
Risipind cenuşa în neant – o scamă,
Cerul limpezeşte şi de curcubeie
Ghirlande se-aşează pe Calea Lactee
Deschizând o poartă spre Lumină; gânduri
Vizând zări albastre se-aştern rânduri-rânduri
Pe coală, Poetul scriindu-şi Poemul
Bucuriei Vieţii, învingând Blestemul.

Publicaţii recente ale membrilor cercului

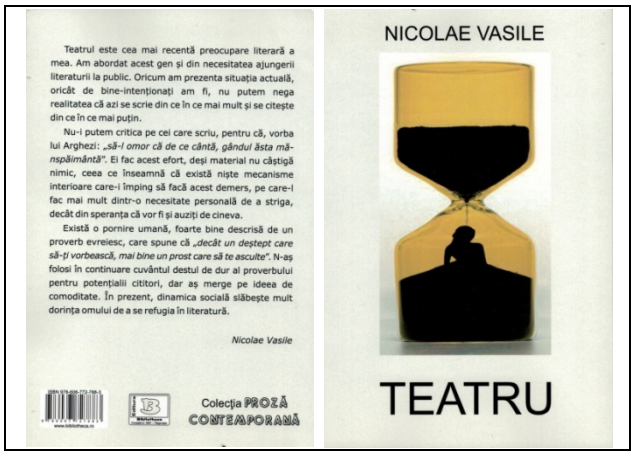
BOGDANIA
Revistă de creaţie şu cultură
Nr. 125 - 126

Ovldiu ŢUŢUIANU

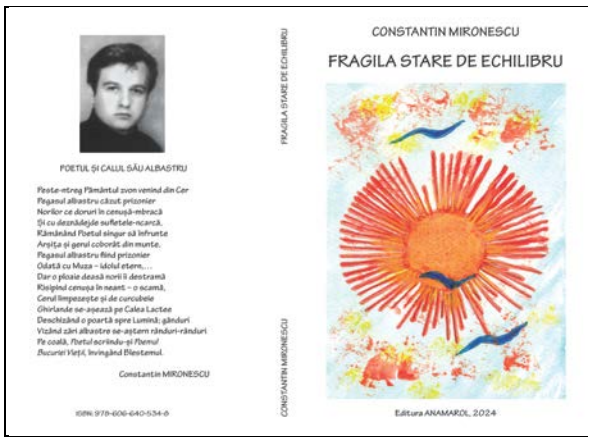
VALENŢELE RÂSULUI
Editura Amurg Sentimental

Nicolae VASILE

TEATRU
Editura Bibliotheca

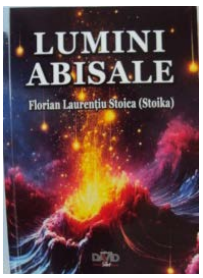
Constantin MIRONESCU

FRAGILA STARE DE ECHILIBRU
Editura ANAMAROL

Revista
Convorbiri literar - artistice
sub egida UZPR

Lansare de carte:

LUMINI ABISALE

Autor **Florian Laurenţiu STOICA (STOIKA)**

Pe 21 noiembrie 2024, la Biblioteca Naţională a României, a avut loc lansarea cărţii ***LUMINI ABISALE,*** autor **Florian Laurenţiu STOICA** (STOIKA), publicată de Editura DAVID-ART, eveniment cultural la care au participat şi numeroşi membri ai cercurilor literare din AGIR.
Din prezidiul evenimentului, lângă autorul cărţii au fost invitaţi Doina BÂRCĂ, secretar literar şi organizator de evenimente la Fundaţia Stoika şi oamenii de cultură Geo CĂLUGĂRU, Florentin POPESCU şi Florentin STRECHE.

Primul înscris la cuvânt, **Geo CĂLUGĂRU** - senior editor la revista *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură,* a făcut o prezentare a cuprinsului cărţii detaliind caracteristicile eseului pe care autorul îl practică bine şi cu talent literar.
Florentin POPESCU, prefaţatorul cărţii pe care a citit-o cu interes pentru a vedea în ce direcţie merge autorul, a continuat tema considerând că eseul solid argumentat nu trebuie să se depărteze de realitate. Exemplu ar fi *Pseudokynegeticos*, al lui Alexandru Odobescu. După câteva cuvinte de apreciere despre revista *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*, a revenit la cartea "valoroasă, informativă şi formativă", originalitatea constând în faptul că, la finele eseurilor inserează şi versuri/poezii proprii, bine plasate. "**Cartea** trebuie neapărat citită, pentru că **este un univers de gândire**!"

* A urmat **un moment muzical** susţinut de tinerii violonişti **Tudor VOICU** şi **Darius DIACONU**.

Doina BÂRCĂ l-a descris pe domnul Stoica, ca pe un om special, dedicat în tot ce face, fie că este literatură, pictură sau sculptură, dar în special, când este vorba despre revista *Independenţa Română- Independenţa prin Cultură*!
Nicu DOFTOREANU a venit cu mare drag la această lansare de carte, deoarece a observat că, "odată cu trecerea anilor, domnul Stoica a crescut necontenit! Cartea pune în valoare ochiul ziaristului care vede tot şi scrie despre tot ce vede".
Florentin STRECHE a remarcat faptul că "nu este întâmplătoare lansarea la Biblioteca Naţională a cărţii unui întelectual în plină ardere; *o veritabilă personalitate* care face adevărate disecţii asupra evenimentelor. Nu este numai un eseist; la domnul Stoica, *prezenţa Luminii este o constantă!*

Avem titluri ca ***Lumini sub umbre, Bucle de Lumină, Lumini pestriţe, Lumini în ultraviolet,*** iar acum ***Lumini abisale***! Un veritabil scriitor al Luminii. Luminile care ies de sub magmă sunt **luminile abisale**! **Cartea este** un strigăt, dar **un strigăt de speranţă**!".
Scriitorului **Nicolae VASILE,** care încă n-a citit cartea, vorbitorii anteriori i-au sugerat câteva elemente de discutat. Astfel, a interpretat *Lumina* ca fiind *Educaţie*. Educaţia fiind la rândul ei o problemă grea în lumea de azi, la fel de grea şi în lumea de ieri, la Mihai Eminescu, cu referire la observaţiile din *Legea Instrucţiunii Publice.*

* A urmat un **al doilea moment muzical** susţinut de solista **Mariana BIRICĂ**.

Ştefan PĂUN s-a declarat încântat că participă la o asemenea activitate culturală deosebită, apreciind ***personalitatea complexă*** a domnului Stoica*:* ziarist, scriitor, poet, pictor şi sculptor. "Temele abordate în carte sunt de o deosebită importanţă pentru o societate europeană. Este de invidiat pentru ce face domnul Soica pentru Cultura Română".
Pictorul şi ziaristul **Vergil COJOCARU-COVER a** afirmat că "în redacţia revistei ***suntem un stup literar care fabricăm miere culturală*** pentru ţară! Domnul Stoica este un om de înaltă omenie. Este o fereastră deschisă către cultură. ***Lumini abisale înseamnă literatură şi viaţă***! Sunt fericit că sunt contemporan cu asemenea personalitate!".
Laura IVANOV, art-director în redacţia revistei, a mulţumit pentru şansa de a realiza şi prezenta expoziţia de pictură special pentru această ocazie, cu exemplarele care reprezintă căutările sale în zona mitului.
Poeta **Maria PETRESCU**, membră în Fundaţia Stoica, a recunoscut că a învăţat mult de la domnul Stoica, care este un model pentru ea şi se simte onorată să facă parte din echipă.

*** Al treilea moment muzical** a fost susţinut de **Nicolae MAXIM,** care a interpretat cu flautul său fermecat câteva cântece româneşti şi a recitat câteva versuri din cartea care s-a lansat.

Doctorul şi scriitorul **Corneliu ZEANĂ** ne-a încântat cu câteva epigrame cu subiecte de actualitate.
Actriţa **Doina GHIŢESCU** a recitat un fragment din *Meditaţia furnicii*, inclusă în eseul ***Parabola furnicii,*** un fragment din eseul ***Satul românesc***, poezia *La colhoz*, iar în final, poezia *Şpaga, neamule!*, inclusă în eseul ***Pecetea spăgii.***
Gheorghe ŢICLETE, senior editor la rubrica de ştiinţe a revistei, a afirmat că este bucuros şi onorat să facă parte din echipa redacţională, subliniind că tot ce scrie domnul Stoica în carte este din viaţă. Cartea este o sinteză a vremurilor noastre.
În intervenţia sa, **Tatiana RĂDULESCU**, avocat şi senior editor în redacţia revistei, a apreciat că această carte este, alături de celelalte Lumini, **o *lumină pentru suflet***.
Ioan GANEA-CHRISTU, preşedintele *Clubului Epigramiştilor "Cincinat Pavelescu" din Bucureşti,* chiar dacă nu a citit cartea, a compus o epigramă pe loc:

Încă n-am citit lucrarea,/ Încă nu ştiu care-i treaba,
Da'-mi exprim şi eu părerea:/ Sigur, nu este degeaba!

Încă o epigramă, adecvată momentului, prezentată de o doamnă invitată a sunat cam aşa:

Ne dăruieşte iar Lumina/ Din sufletul domniei sale,
De unde vine rădăcina/ La ***Luminile abisale****!*

În încheierea acestei frumoase manifestări culturale, autorul cărţii, domnul **Florian Laurenţiu STOICA**, ne-a mulţumit pentru participare şi ne-a invitat la un program de socializare *cu de toate*.

A consemnat,
Corneliu CRISTESCU,
Foto: ***Ioan GANEA-CHRISTU***

Sărbătorile ţării

Sofia DRAGU IVAN

La noi, la români, evenimentele care au marcat fiinţa naţională şi au creat statul român s-au întâmplat în iarnă, când nopţile sunt lungi şi privegherea este inspirată de un duh al dreptăţii şi iubirii de neam.

Pe ger, pe zăpadă, pe lapoviţă şi-n toate ale iernii, sufletul românesc a fost mai plin de dor şi mai însufleţit ca niciodată. În iarnă, flacăra iubirii de neam şi ţară s-a aprins, a ars şi arde continuu pentru a ne readuce laolaltă într-o horă a unirii şi bucuriei. Şi parcă, peste ani, acest sentiment renaşte şi ne pătrunde până în fibra noastră naţională.

Ne reamintim iar şi iar că suntem un popor statornic care trăieşte pe aceste plaiuri pline de frumuseţi, de cânt şi joc, de hărnicie şi dărnicie ce izvorăsc din rodirea acestui pământ binecuvântat. Simţim cu mai multă profunzime că suntem fraţi „de-o făptură şi de-o seamă" şi ideea unirii tuturor românilor răzbate tot mai des.

De unitate avem nevoie zi de zi pentru că, prea ne-am risipit în lumea lărgă şi zilele de sărbătoare ne cheamă să revenim acolo unde am fost hărăziţi să ne naştem şi să trăim în pace şi bună rânduială. Să fim mândri de înaintaşii noştri, să le aducem prinos de recunoştinţă şi să ne întărim credinţa că „tot ce-i românesc nu piere şi nici nu va pieri ". Avem toate datele pentru a rămâne pe calea cea dreaptă cu înţelepciune şi pricepere, cu dragoste de plaiurile noastre mângâiate de doinele pline de dor şi jale, care ne ţin aproape. Deschideţi-vă ochii, români, deschideţi-vă inimile, fraţilor, şi prindeţi-vă în hora frăţiei şi bucuriei! Şi-atunci şi-acum e iarna lui Gerar.

Şi dacă sentimentul unirii ne-ar însoţi continuu, hora noastră cea frăţească ar înconjura graniţele ţării şi-am şti să ne preţuim pământul şi cântul şi jocul şi frumuseţea obiceiurilor noastre păstrate cu grijă de părinţi.

La mulţi ani, români, şi nu uitaţi niciodată zilele mari şi făuritoare de ţară! Şi dacă suntem uniţi în cuget şi simţire oriunde ne-am afla, va veni şi Ziua cea mare a Unirii tuturor românilor pe pământ românesc!

Doamne, ocroteşte-i pe toţi românii, îi înţelepţeşte şi-i adună acasă unde-i aşteaptă cu dor şi nădejde fraţii!

Cu mulțumiri, stimată redacție, întru gânduri frumoase, pentru cel ce a fost și încă va fi în sufletele noastre.

Suntem mai săraci cu un Prieten întru Cuvânt, un Om deosebit, un suflet minunat, istoric și critic literar de excepție, a plecat Acolo, Sus, în Lumea celor fără de moarte. Ne-a părăsit un om de valoare al istoriei literaturii române, a cărei prezență va dăinui în sufletele noastre.

Sincere condoleanțe familiei!
Fie-i odihna lină în pace și lumină!

A VIEȚII MELE – CALE

acrostih
celui ce a fost și va rămâne în inimile noastre

Aureliu GOCI

A fost astfel, când am venit pe astă lume mare:
Umbriri au dispărut, și nori, și-a apărut blond soare,
Rumoare blândă se-auzea, se deschideau petale,
El, Dumnezeul, îmi croia a vieții mele- Cale;
Lumina-i mă înnobila, primeam credință aleasă,
Iubirea-i îmi îmbogățea a sufletului casă,
Urmarea-mi, El, mi-o netezea, mergeam spre biruință,
Gândirea-mi o înțelepțea-n Cuvânt, în elocință;
O, Domnul meu, cât m-Ai iubit! Cât Te-am iubit, știi, oare?
Cu al meu suflet voi sosi în lumea ce nu moare.
Iar celor dragi, le-oi dărui mii „flori", spre neuitare.

Maria NICULESCU

Colectiv de redacţie:
Redactor-şef: Ioan GANEA-CHRISTU
Secretar general de redacţie: Corneliu CRISTESCU
Redactori: Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI, Viorel MARTIN, Ovidiu ŢUŢUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conţinutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro